

VIT-műszak a Szegedi Ruhagyárban

A szegedi üzemi fiatalok közül a ruhagyáriak elsőként csatlakoztak a textilművek KISZ-bizottságának felhívásához, amelyben a IX. VIT jegyében versenyre hívták Szeged valamennyi üzemének fiataljait. A ruhagyárban is egyhónapos műszakot tartanak. A nemes vetélkedést az ifjú műszakiak szocialista brigádja kezdeményezte. Vállalták, hogy a műszak ideje alatt a fiatalok egyéni normáikat 100 százalékra teljesítik és újabb két reszorton tanulnak meg dolgozni. A minőség javítása érdekében pedig azt vállalták, hogy naponta háromnál nem lesz több belső visszavetés. A műszak időszakában a KISZ-szervezet rendszeresen értékeli a vállalat teljesítését és erről tájékoztatják a hangos-híradón keresztül a vállalat dolgozóit. A legjobbak neveit elhelyezik a dícsősegtáblán is. A versenyben legszebb eredményt elérő fiatalokat nórádvérőcei jutaloműdlőre küldik és tárgyjutalomban részesítik. Az üzemben eddig 200 fiatal csatlakozott az ifjú műszakiak szocialista brigádjának kezdeményezéséhez.

Árvízvédelem

Tiszaiak a Duna mentén

A hosszú ideig tartó, a Dunán egymás után levonuló árhullámok, a viszonylag tartósan magas vízállás erősen igénybe veszi a folyó gátrendszert. A védekezési munkálatok azonban egy percre sem szünetelnek. Az Alsó-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság árvízvédelmi kényszerítési osztaga a Mohácsi-sziget veszélyeztetett szakaszain, Homorúd község határában teljesít szolgálatot. Az árvízvédelmi kényszerítési osztag munkájáról Orlovics István, az Alsó-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság helyettes vezetőjétől kaptunk tájékoztatást a helyszínen. Elmondotta, hogy az árvízvédelmi osztag 52 emberből áll, teljes önállóságra építeti szervezetét. Alapvető feladata, hogy a veszélyeztetett területeken a rendelkezésre álló gépek, szerszámok és anyagok segítségével megerősítse, védje a gátrendszert, megakadályozza a gátszakadásokat, átszivárgásokat. Az osztagban villanyszerelők, ácsok, hajósok, kubikosok, sőt még szakácsok is vannak, s így az árvízvédelemmel kapcsolatos valamennyi összetett feladatot el tudnak végezni.

A veszélyeztetett gátszakaszon

Az árvízvédelmi osztagot május 24-én éjszaka riasztották és a 10. sz. AKÖV 16 tehérgépkocsijának és egy autóbusszának a segítségével szállították a Duna által ve-

Ünnepi röpgyűlések az építkezéseken

Régi harcokra, az egykori sztrájkokra, az építőipari dolgozók munkásmozgalmi tetteire emlékeznek ünnepi röpgyűléseiken a szegedi építőipari munkahelyek dolgozói. Mint munkásünnepen szokás, számba veszik mai munkájuk eredményeit, a holnap tennivalóit is. Csütörtökön délután három helyen tartottak ünnepi röpgyűlést.

Az Oskola utcai építkezésnél ez év harmadik negyedében 116 lakás építését fejezik be. A röpgyűlésen az építkezés közel 100 dolgozója vett részt, köztük Lőrinc György, az Építők Szakszervezete Csongrád megyei bizottságának tagja, aki szintén ide tartozónak vallja magát, hiszen a házak tervezésében részt vett.

Csala János, a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat osztályvezető-helyettese, a vállalat szakszervezeti bizottságának tagja köszöntötte a munkahely dolgozóit. Hangsúlyozta, hogy az építők 20 év alatt az ország sok városának, falvának képét változtatták meg és a dolgozók

tízzei kaptak korszerű otthonot. Ma már az építőipari munkások nemcsak a megnyitásra töreksenek, hanem úgy dolgoznak, hogy minőségben is elérjék a többi szocialista ország színvonalát és mielőbb túlszárnyalják a kapitalista országok eredményeit is. Az első negyedében a vállalat 107,9 százalékkal teljesítette tervét, ezen belül a termelékenységi tervet 108,6 százalékkal. A cél az, hogy ezt a szép teljesítményt a következő negyedekben is tartani tudják. Ezt segítik elő a 46 munkahelyen tartott termelési tanácskozásokon elhangzott észrevételek, javaslatok.

Felszólalt a röpgyűlésen Ágoston József, az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottságának tagja, a megyei pártbizottság osztályvezetője. Tolmácsolta a megyei párt-végrehajtóbizottság üdvözlését, s köszöntötte a munkahely dolgozóit. A továbbiakban meleg szavakkal köszöntötte meg a szorgalmas, alkotókész munkát, a tervet teljesítést s kérte a dolgozókat, hogy a továbbiakban is az építőmunkások forra-

dalmi hagyományaihoz méltóan dolgozzanak és küzdjenek az élvonalban az új, a szocialista rend érdekében. Hangsúlyozta, az ország, a párt sokat vár az építőmunkásoktól és nyugodtan számíthat rájuk.

Bensőséges ünnepség keretében emlékeztek meg az építők napjáról az újszegedi egyetemi kollégium építőmunkásai. A Csongrád Megyei Építőipari Vállalat műszaki tájékoztató-előadója, Benárd Tibor rövid beszédben méltatta az ünnep jelentőségét, hangsúlyozva, hogy az építkezés dolgozói jó eredményeket mondhatnak magukénak. Ezután Csadon Gyula, az MSZMP Szeged városi bizottságának munkatársa a párt üdvözlését tolmácsolta az építőknek. Kifejezte azt a reményét, hogy az építőipari vállalat dolgozói nemcsak teljesítik, hanem túl is teljesítik éves vállalkasukat.

A 320 fős egyetemi kollégiumot a januárban tett felajánlás értelmében e hó végére, de legkésőbb július 10. ig tető alá hozzák. Az ünnepség után Szógi László építésvezető elmondta, hogy első negyedévi tervüket 103,7 százalékkal teljesítették. Abban, hogy ilyen eredmény született, jelentős szerepe van Csúri Mihály szocialista kubikos-brigádjának, a kőművesek közül pedig a Rácz- és a Szetei-brigádnak.

Az építkezésen jó a szakmunkás-ellátottság, de hiányzik a munkások hiánya — a mintegy 30 ipari tanuló is kiveszi részét a munkából. A munkálatok gyorsítására és könnyítésére géppel való felrakás a jövőben egyetemi kollégium műszaki átadását 1966. január 31-re tervezik.

Testvéri szolidaritás

Újabb tiltakozó gyűlések

Újabb szegedi üzemekben, intézményekben tartottak békegyűléseket. Ezekben a dolgozók kifejezték testvéri szolidaritásukat a vietnami néppel, s mélyszégyenül tiltakoztak az Amerikai Egyesült Államok vietnami agresszióját, amely az egész emberiség békéjét veszélyezteti. A gyűléseken követelték, hogy vonják ki az amerikai csapatokat Dél-Vietnamból, s az USA szüntesse meg Észak-Vietnam barbarságát.

A Minőségi Cipőgyár szegedi gyáregységének mintegy 650 dolgozója tartott röpgyűlést, s tett hitet aláírásával is, a vietnami nép iránti szolidaritásáról. A Csongrád Megyei Húsiipari Vállalat vágóhídi üzemének munkásai röpgyűléseken írták alá a tiltakozó leveleket, melyeket az Országos Béketanács-hoz juttattak. Szolidaritási gyűlést tartottak a Szegedi Rendelőintézet orvosai, dolgozói és a szegedi járási tanács dolgozói is.

Papírbarikádok

Lapulhat feltépett utcakövek között tucatnyi géppuska, s nem olyan veszélyesek, mint mai közéletünk láthatatlan papírbarikádjai, melyek sűrűn utját állják gazdasági, politikai és kulturális életünk gyorsabb fejlődésének. Most csak egy példát arról, hogy a szegedi járásban miként lassul le a termelősövetkezeti mozgalom forradalmi lendülete a papírbarikádok előtt.

A szegedi járás újabb szövetkezeti beruházásaira 1964-ben 121 millió 341 ezer forintot terveztek. A Magyar Nemzeti Bank szakemberei bizonyították: az említett összegből 112 millió forint hitelt már az év első felében megnyitottak. Ez azt jelenti, hogy tulajdonképpen a beruházások feltételei megvoltak. Mégis az év végén kiderült, hogy 37 millió forint megmaradt, nem tudták beépíteni a járás mezőgazdaságába. Ha megvolt a falazáshoz a téglák, akkor kitűnt, hogy nincs pénz. Ha már minden előkészült, akkor meg felfedezték (több hasonló esetről), hogy összeállt a cement a zsákokban, mert nem takarták be azokat az eső elől. Nem ritkán csak azért áll le egy-egy építkezés hosszú hónapokra, mert hiányzik néhány tucat ácskapocs. Mik ezek? — kérdeztük a beruházóktól. „Mi megrendeltük a kereskedelemtől, de nem küldte. Itt az írás!” A kereskedelem: „Írásunk van; ekkor meg ekkor feladtuk a rendelést a gyárnak, de...” A gyár: „Bizonyítjuk, hogy a kapacitásunk akkor már foglalt volt...”

Ilyen hát a papírbarikád. Akik mögéje húzódnak, szinte megfoghatatlanok. Tudjuk: fiatal szocialista társadalmunk gyermekbetegsége ez. Mint az influenza előbb-utóbb elmúlik, mégis, ha nem harcolunk ellene következetesen, nyomokat hagyhat maga után.

S ha most vizsgáljuk a helyzetet, úgy tűnik, hogy tán még rosszabb, mint egy évvel korábban volt. A népgazdaság reális lehetőségeit figyelembe véve 1965-re 101 millió forint értékű összberuházást terveztek a járás tsz-eiben. Ebből 11 millió forint a sajátos munka, a többi állami hitel. Ebből az összegből május 1-ig 70 millió forint hitelt már megnyitottak, viszont a felhasználás — tehát a beépített érték — csak 6 millió (!) forint. Néhány részlet: Az egyéb beruházások címén szerepelnek például a szőlő-gyümölcs-telepítések, s ezek járulékos beruházásai. E célokra 45 millió forintot szándékoznak költeni az idén, s öt hónap alatt csak 3 millió forint értékű munkát sikerült elvégezni.

Tipikus eset a sok közül: a sándorfalvi általános ktsz-t jelölték ki, hogy építsen fel 522 ezer forint értékben gyümölcstárolót a csengelei Aranykalász Tsz-ben. Ugyanitt 107 ezer forintért készítsen műtrágyarakartárt, továbbá permetlé-tornyot, melynek 119 000 forint a költsége. A forráskúti Haladás Tsz-ben ugyancsak a sándorfalviaknak kellett volna felépíteniük 262 ezer forintért egy másik gyümölcstárolót és a csengeleizhez hasonló műtrágyarakartárt. Kálmán János, a Magyar Nemzeti Bank csoportvezetője mondotta el, hogy a ktsz először vállalta az 1 millió 200 ezer forint körüli munkát. Ennek megfelelően a Csongrád megyei Beruházási Iroda elkészítette a költségvetést és a szükséges terveket. Viszont a ktsz az utolsó percben visszavonta vállallását. Az ügyet hamarosan a bíróság tárgyalja. Kinek lesz igaz, még nem tudhatjuk. Az ítélet biztosan igazságos lesz, de az is bizonyos, hogy az öt fontos létesítmény már nem épül fel az idén.

A ruzsai Juhász Gyula Tsz-ben 1963 óta készül egy mindössze 215 ezer forintos gyümölcstároló, s még mindig messze a befejezés. Az évek során a gyakori fel- meg levonulás már eddig 30 ezer forinttal növelte a terven felüli kiadásokat. Állítólag a tsz vezetősége a hibás, mert nem gondoskodott a szükséges anyagokról. Viszont a Magyar Nemzeti Bank szerint az is igaz, hogy az itt elvégzendő szakipari munkák normái olyan rosszak, hogy az építők a „sóra, paprikára való” is alig kereshetik meg ezekkel. Szükség van-e az ilyen takarékoságra? A dolgozóknak jogos kérdésük, hogy ezen az építkezésen is kereshessenek annyit, mint átlagosan a vállalat más munkahelyein.

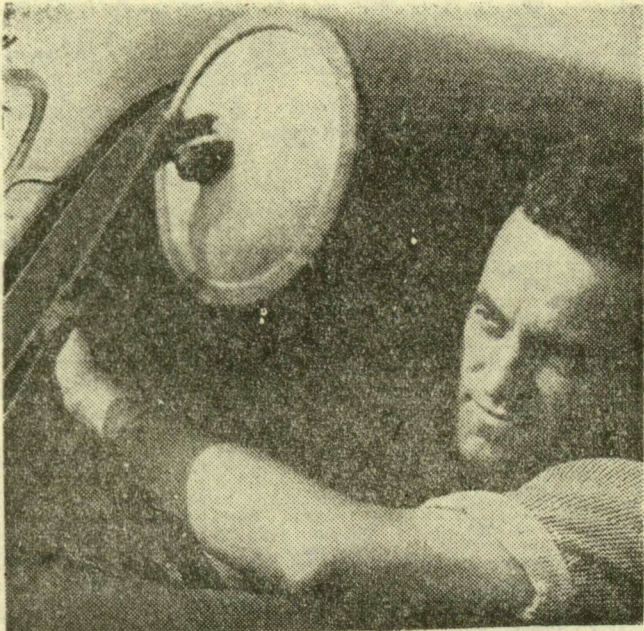
Szó nélkül hagyhatjuk-e, hogy csupán egyetlen esztendő alatt a járásunkban 62 olyan mezőgazdasági beruházás maradt félbe, melyek átadási határideje december 31-én lejárt. A 16 átmenő beruházás sincs időarányosan a megfelelő készültségi fokon. Például a szőregi új tojótelepen egy hónap múlva már meg kellene kezdeni a termelést, de a bank szerint a szükséges munkáknak eddig csak a 45 százaléka készült el. Tehát már biztos, hogy egy esztendő kiesik a termelésből. S ez legalább 4 millió tojást jelent. Nem készült el 33 gépszín sem. (Értekes gépek állnak a szabad ég alatt!)

Természetesen számos jó példát is elmondhatunk. A szegedi Móra Ferenc Tsz. „csirkegyára” az eredeti határidőnél egy évvel előbb kezdte meg a termelést. Ez 9 millió forint forgalmat jelent a közösség részére. Szili Antal, a tsz elnöke ugyanis nem nyugodott bele, hogy „ez nincs, az nincs”. Amikor kellett, heteken át úton volt, s végül az építők nagyszerű „kolozgálást” kaptak. A kőműves, lakatos és az ács dolgozik, keresni akar. S hogy néha mégis vékonyak a borítékok, annak az az oka, hogy még sok szakvezető, tsz-elnök úgy véli, az is elegendő, ha gondosan irattározza az akadályközlő leveleket, melyekben azt írják, hogy „elfogyott a sóder”. Ez lesz ugyanis a perdöntő bizonyíték arra, hogy nem rajtuk múlt...

„Érdekes”, hogy viszont jónéhány gazdaságban általában minden elkészült határidőre, Benépesülnek az új istállók, megjönnek a gépek is. Más helyeken pedig néha már vérlázító a lassúság. Ahol jól haladnak a beruházások, ott mindenütt megtaláljuk a kommunisták, a pártszervezetek jó munkáját. Nem elég csak olykor beszámolni a tsz-elnökök az építkezés állásáról. Ettől még nem lesznek változások. A kommunisták vállaljanak a beruházások gyorsításának motorjává. Leleményesség, forradalmi munkalendület kérdése ez. Nincs kerítéshez való betonoszlop, mert az állami vállalat nem győzi a gyártást? Napok, hetek múltán akár a helyszínen gyárthatjuk! Gazsovic József, a csengelei Aranykalász Tsz elnöke sehol sem kapott kerítésnek való dróthálót. De azért nem várta be a bajt, ami a 100 holdnyi új gyümölcsös pusztulásával fenyegetett. A szegedi Felszabadulás Tsz-ben szakembert talált, aki megszüntette a dróthálót. S végül még a beruházás 90 ezer forinttal olcsóbb is lett.

Útkában állnak a bürokrácia papírbarikádjai s lassítják a munkát! A szegedi járásban a tavalyi és az idei tapasztalatok alapján három év alatt több mint egy évet veszített! Pedig éppen itt lenne a legnagyobb szükség a beruházások gyorsítására, a határidők betartására. A szegedi tsz-ekben ma már minden szántóterületre 10 ezer 418 forint értékű állóeszköz, megvalósult beruházás jut. Egész megyei szinten 4 ezer 500 forintot mutat a tsz-ek szántóterületenkénti állóeszköz-elátottsága. A legrosszabb a helyzet a szegedi járásban. Jelenleg csak 3 ezer 360 forinttal tudunk számolni. Még a legjobb tsz-ek ellátottsága is csupán 4 ezer 308 forintig emelkedett. S hogy ez átmenetileg így van, nem a párt s nem a kormány hibája. Le kell dönteni végre a „min-nél nagyobb fizetést a legkisebb felelősséggel” talajára épült papírbarikádokat!

CSEPI JÓZSEF

Erdélyi István gépkocsivezető, a 10. sz. AKÖV oszlop-vezetője

Hozzáértők a szegediek

Vidács István algyői rocsóvezetővel a Dunáról is megtekintettük a védelmi munkálatokat. A szegediek munkahelyétől északra a Kecskeméti Autóközlekedési Vállalat tehérgépkocsijait láttuk, még feljebb pedig a budapesti árvízvédelmi osztag áll készenlétben. A víz az utóbbi napokban apadt, azonban az előrejelzések szerint újabb árhullám várható. Végig a gáton gépek és emberek vigyázzák a levonuló árhullámok útját. A gáton túl nyugodtan élnek, dolgoznak az emberek, mert tudják, ha szükség van rá, az emberek és a gépek erejük, igyekezetük maximumát adják, hogy megmentsék az embert és az ember által termelt értékeket az árviztől.

Ezt mondotta Molnár József is, a Homorúdi Községi Tanács Végrehajtó Bizottságának titkára és még hozzátette:

— Rendes, igyekvő, szorgalmas, hozzáértő emberek a szegediek. Községünk köszöni a munkájukat.

Oravec János